

ДОГОВІР між Монголією та Україною про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах

Монголія і Україна, які надалі іменуються "Договірні Сторони", маючи на меті здійснення співробітництва в галузі правових відносин на основі поваги суверенітету та взаємності вирішили надавати одна одній правову допомогу у цивільних та кримінальних справах та з цією метою домовились про нижченаведене:

ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1 Правовий захист

1. Громадяни однієї Договірної Сторони користуються на території другої Договірної Сторони таким самим правовим захистом своїх особистих та майнових прав, як і громадяни другої Договірної Сторони. Вони мають право звертатися до судів та інших установ, до компетенції яких належать цивільні та кримінальні справи, і можуть порушувати клопотання і здійснювати інші процесуальні дії на тих самих умовах, як і громадяни другої Договірної Сторони.

2. Положення пункту 1 застосовуються також до юридичних осіб, заснованих на території однієї з Договірних Сторін у відповідності до її законодавства.

3. Термін "цивільні справи", що використовується у даному Договорі, включає також торгові, господарські, сімейні та трудові справи.

Стаття 2 Порядок зносин при наданні правової допомоги

1. При наданні правової допомоги у цивільних та кримінальних справах суди та інші компетентні установи Договірних Сторін зносяться між собою через свої центральні установи, якщо даним Договором не встановлено інше.

2. До центральних установ, згаданих в пункті 1 цієї статті, належать: з боку Монголії – Міністерство юстиції Монголії, Верховний Суд Монголії та Генеральна прокуратура Монголії; з боку України – Міністерство юстиції України, Верховний Суд України та Генеральна прокуратура України.

Стаття 3 Обсяг правової допомоги

Правова допомога охоплює виконання доручень про вручення документів і проведення інших процесуальних дій у цивільних та кримінальних справах, передбачених даним Договором, а також визнання та виконання рішень судів.

Стаття 4 Форма доручення про надання правової допомоги

1. Доручення про надання правової допомоги повинно бути складеним в письмовій формі та містити:

- 1) назву запитуючої установи;
 - 2) назву запитуваної установи;
 - 3) назву справи, по якій запитується правова допомога;
 - 4) імена та прізвища сторін, обвинувачених, підсудних або засуджених, потерпілих, їх громадянство, заняття і постійне місце проживання або місцеперебування, для юридичних осіб – їх назва та місцезнаходження;
 - 5) прізвища та адреси їх уповноважених;
 - 6) зміст доручення, а також інші відомості, необхідні для його виконання, а у кримінальних справах також опис фактичних обставин скоєного злочину і його юридична кваліфікація;
2. Доручення і документи повинні бути засвідчені підписом компетентної особи та скріплені гербовою печаткою запитуючої установи.

Стаття 5 Виконання доручення

1. Якщо згідно із законодавством запитуваної Договірної Сторони виконання доручення не входить до компетенції судів та інших компетентних установ, доручення повертається з роз'ясненням мотивів відмови.

2. У випадку, якщо запитувана установа не має права виконати доручення, вона зобов'язана направити зазначене доручення для виконання компетентним установам, а також повідомити про це запитуючу Договірну Сторону.

3. Якщо запитувана установа не може виконати доручення у зв'язку з неточністю адреси, зазначеної у дорученні, вона здійснює належні заходи для уточнення адреси або ж звертається з проханням до запитуючої установи надати додаткові відомості.

4. Якщо уточнити адресу або виконати доручення з інших підстав протягом одного місяця (якщо строк не продовжений) не має можливості, запитувана установа зобов'язана повідомити про це запитуючу установу та викласти причини, які перешкоджають виконанню доручення, а також повернути всі направлені документи і матеріали. В такому випадку компетентна запитувана установа Договірної Сторони може припинити провадження по справі.

Стаття 6 Повідомлення про наслідки виконання

1. Запитувана установа зобов'язана в порядку, передбаченому статтею 2 даного Договору, у письмовій формі повідомити запитуючу установу про результати виконання доручення, а також направити документи, що підтверджують виконання.

2. В документі, що підтверджує виконання, повинні бути зазначені дата одержання та підпис одержувача, печатка запитованої установи, яка виконувала доручення, та підпис особи, яка виконувала доручення. Якщо одержувач відмовляється від одержання, повинні бути також зазначені мотиви відмови від одержання.

Стаття 7

Мова

1. При листуванні центральні установи Договірних Сторін користуються державною мовою своєї країни з додаванням перекладу на мову другої Договірної Сторони або на російську мову.

2. Доручення про надання правової допомоги та додані документи складаються державною мовою запитуючої Договірної Сторони з додатком засвідченого перекладу на державну мову запитованої Договірної Сторони або на російську мову.

Стаття 8

Вручення документів та виконання окремих процесуальних дій через дипломатичні представництва або консульські установи

За дорученням компетентних органів дипломатичні представництва або консульські установи кожної з Договірних Сторін, акредитовані при другій Договірній Стороні, можуть вручати судові та позасудові документи власним громадянам, опитувати їх. Ці дії, однак, не можуть містити заходів примусового характеру і суперечити законодавству країни перебування.

Стаття 9

Гарантії щодо свідків, потерпілих та експертів

1. Свідок, потерпілий чи експерт, який з'явився за викликом суду або інших компетентних установ запитуючої Договірної Сторони, що був переданий через запитовану Договірну Сторону, незалежно від його громадянства, не може бути в запитуючій державі притягнутий до кримінальної відповідальності чи позбавлений волі в будь-якій формі за правопорушення, здійснене ним до перетинання державного кордону, або у зв'язку з його свідченнями, діями у якості експерта або іншими діями, пов'язаними зі справою, що є предметом розгляду.

2. Свідок, потерпілий чи експерт втрачає гарантії, які надаються йому пунктом 1 цієї статті, якщо він не покине територію запитуючої Договірної Сторони по закінченні 15 днів з моменту одержання повідомлення про те, що його присутність більш не є обов'язковою, за винятком випадків, коли він не може своєчасно залишити територію запитуючої Договірної Сторони через незалежні від нього обставини.

3. Згаданий у пункті 1 цієї статті виклик передається у порядку, передбаченому статтею 2 даного Договору. Виклик не

повинен вміщувати погрози застосування примусових заходів на випадок неявки.

Стаття 10
Витрати, пов'язані з наданням
правової допомоги

1. Кожна Договірна Сторона несе витрати, пов'язані з наданням правової допомоги на своїй території.

2. Витрати на проїзд, харчування та проживання свідка, потерпілого чи експерта, який з'явився за викликом на територію запитуючої Договірної Сторони, несе запитуюча Договірна Сторона. Експерт, крім того, має право на винагороду за проведення експертизи. У виклику повинно бути зазначено, які виплати мають право одержати згадані особи.

3. Установа юстиції, до якої звернене доручення, повідомляє установу, від якої виходить доручення, про розмір витрат. Якщо установа, від якої виходить доручення, стягне ці витрати з особи, зобов'язаної їх відшкодувати, то стягнені суми надходять на користь установи юстиції, яка виконала доручення.

Стаття 11
Відмова у наданні
правової допомоги

Якщо запитувана Договірна Сторона вважає, що надання правової допомоги завдає шкоди її суверенітетові, безпеці, публічному порядку або суперечить основним принципам її законодавства, вона може відмовити у наданні правової допомоги, сповістивши, однак, запитуючу Договірну Сторону про мотиви відмови.

Стаття 12
Законодавство, яке застосовується
при наданні правової допомоги

1. Запитувана установа при наданні правової допомоги застосовує чинне законодавство своєї країни.

2. При наданні правової допомоги у цивільних справах запитувана установа може також застосувати на прохання процесуальні норми другої Договірної Сторони, якщо тільки вони не суперечать основним принципам законодавства запитуваної Договірної Сторони.

Стаття 13
Обмін юридичною інформацією

Договірні Сторони на прохання надають одна одній інформацію про чинне законодавство або про те, що було раніше чинне та судову практику.

ГЛАВА II ПРАВОВА ДОПОМОГА У ЦИВІЛЬНИХ СПРАВАХ

Стаття 14 Обсяг допомоги

Договірні Сторони будуть на взаємній основі вручати на прохання судові та позасудові документи, допитувати учасників справи, свідків та експертів, проводити експертизу та огляд на місці, а також виконувати інші процесуальні дії по збиранню доказів.

Стаття 15 Сплата судових витрат і мита

1. Громадяни однієї Договірної Сторони на території другої Договірної Сторони сплачують судові витрати і мито на рівних умовах та в однакових розмірах з громадянами цієї Договірної Сторони.

2. Положення пункту 1 цієї статті застосовується також до юридичних осіб, заснованих на території однієї з Договірних Сторін згідно з її законодавством.

Стаття 16 Звільнення від судових витрат і мита

1. Громадяни однієї Договірної Сторони на території другої Договірної Сторони звільняються від судових витрат і мита на рівних умовах та в однакових розмірах з громадянами цієї Договірної Сторони.

2. Громадяни однієї з Договірних Сторін, звертаючись з проханням про звільнення від судових витрат, повинні надати видані компетентними установами за місцем проживання або місцем перебування документи, які посвідчують їх особу та майновий стан; якщо заявник не має місця проживання або місцеперебування на території Договірних Сторін, він може надати зазначені документи, які були видані дипломатичним або консульським представництвом своєї країни.

3. Суд, який виносить рішення за клопотанням про звільнення від сплати судових витрат, може запитати орган, який видав документ, про додаткові роз'яснення.

ГЛАВА III ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ

Стаття 17 Рішення, які підлягають визнанню та виконанню

1. Договірні Сторони зобов'язані, згідно з положеннями даного Договору, визнавати і, якщо цього потребує характер рішення, виконувати на своїй території судові рішення, винесені на території іншої Договірної Сторони, після набуття даним Договором чинності.

2. Термін "судове рішення", що вживається у даному Договорі, означає:

в Монголії – винесене судом рішення, ухвала, постанова суду (судді), акт примирення у цивільній справі та вирок щодо відшкодування шкоди;

в Україні – вирок щодо відшкодування шкоди, рішення, ухвала, постанова суду (судді), мирова угода, затверджена судом у цивільній справі.

Стаття 18

Клопотання про визнання і виконання судового рішення

1. Клопотання про визнання і виконання судового рішення подається заявником до суду, який виніс це рішення, та пересилається останнім до суду іншої Договірної Сторони у порядку, який передбачений статтею 2 даного Договору. Якщо заявник має місце проживання або місцеперебування на території Договірної Сторони, де рішення підлягає виконанню, клопотання може бути поданим і безпосередньо до суду цієї Договірної Сторони.

2. Клопотання повинно бути складеним у формі, яка встановлена запитуваною Договірною Стороною. До нього додаються:

1) копія судового рішення, засвідчена судом; якщо в копії відсутня чітка вказівка на те, що рішення набуло чинності і може бути виконаним, повинен бути також прикладений один екземпляр довідки суду про це;

2) довідка суду про виконання чи невиконання рішення суду на території запитуваної Договірної Сторони;

3) документ, який засвідчує, що стороні, яка не взяла участі в процесі, було у встановленому законом порядку вручене повідомлення про виклик до суду, а у випадку її неіездатності – що у неї був належний представник;

4) засвідчений переклад згаданого цієї статтею клопотання та відповідних документів.

Стаття 19

Порядок визнання і виконання судового рішення

1. Визнання і виконання судового рішення здійснюється Договірною Стороною, до якої звернене клопотання, згідно з порядком, який встановлений її законодавством.

2. Компетентна установа, до якої звернене клопотання, розглядає зазначене рішення на предмет відповідності його до вимог даного Договору, однак, не може перевіряти його по суті справи.

Стаття 20

Юридична сила визнання та виконання

Визнання або виконання судом однієї Договірної Сторони рішення суду другої Договірної Сторони має таку ж силу, як і визнання або виконання рішення суду цієї Договірної Сторони.

Стаття 21 Відмова у визнанні та виконанні рішення

У визнанні та виконанні рішення може бути відмовлено в одному з таких випадків:

1) якщо згідно з законодавством Договірної Сторони, де було винесене рішення, це рішення не набуло чинності або не підлягає виконанню;

2) якщо у відповідності з законодавством Договірної Сторони, до якої звернене клопотання про визнання та виконання рішення, справа відноситься до виключної компетенції суду запитуваної Договірної Сторони;

3) якщо стороні, яка не брала участі в процесі, не було вручено згідно з законодавством Договірної Сторони, установа якої прийняла рішення, повідомлення про виклик до суду або, при її невідповідності, був відсутній належний представник;

4) якщо по тому ж правовому спору між тими ж сторонами судом запитуваної Договірної Сторони вже винесене рішення, яке набуло чинності, або ж він перебуває там на розгляді чи вже визнане рішення третьої країни у цій справі, яке набуло чинності;

5) якщо визнання або виконання рішення може завдати шкоди суверенітету, безпеці або публічному порядку Договірної Сторони, до якої звернене клопотання.

ГЛАВА IV Правова допомога у кримінальних справах

Стаття 22 Обсяг допомоги

1. Договірні Сторони зобов'язуються виконувати на прохання доручення у кримінальних справах про допит свідків, потерпілих, експертів, обвинувачених; проведення обшуку, експертизи, огляду та про інші процесуальні дії, пов'язані зі збиранням доказів; про передачу речових доказів та документів, цінностей, здобутих шляхом скоєння злочину, а також про вручення документів, пов'язаних з провадженням у кримінальній справі; інформувати одна одну про результати провадження у кримінальній справі.

2. Договірна Сторона зобов'язується на прохання другої Договірної Сторони порушувати, згідно зі своїм законодавством, кримінальне переслідування проти своїх громадян, підозрюваних у скоєнні злочинів на території другої Договірної Сторони.

Стаття 23 Обов'язок здійснення кримінального переслідування

1. Кожна Договірна Сторона на прохання другої Договірної Сторони порушує згідно зі своїм законодавством кримінальне переслідування проти своїх громадян, підозрюваних у скоєнні злочинів на території другої Договірної Сторони.

2. Матеріали попереднього слідства, а також заяви про кримінальне переслідування, подані згідно з законодавством однієї Договірної Сторони до її компетентних установ у належні строки, дійсні й на території другої Договірної Сторони.

3. Особи, яким злочином заподіяно матеріальної шкоди, у зв'язку з чим направлено клопотання про порушення кримінального переслідування, можуть приймати участь у справі, якщо ними пред'явлені вимоги про відшкодування шкоди.

Стаття 24

Прохання про порушення кримінального переслідування

1. Прохання про порушення кримінального переслідування повинно бути складене у письмовій формі і містити:

- 1) назву запитуючої установи;
- 2) опис діяння, у зв'язку з яким направлено прохання про порушення кримінального переслідування;
- 3) щонайточніше зазначення часу та місця здійснення діяння;
- 4) засвідчений текст закону запитуючої Договірної Сторони, на підставі якого діяння визнається злочином;
- 5) прізвище та ім'я підозрюваної особи, відомості про її громадянство, місце проживання або перебування та інші відомості про її особу, а також, по можливості, опис зовнішності цієї особи, її фотографію та відбитки пальців;
- 6) заяви потерпілого у кримінальній справі, що порушується за заявою потерпілого, та про відшкодування шкоди, якщо вона мала місце;
- 7) відомості, якщо такі є, про розмір заподіяної матеріальної шкоди.

До прохання додаються наявні у розпорядженні запитуючої Договірної Сторони матеріали попереднього слідства та докази. При передачі речей, які є знаряддям злочину або попали до злочинця внаслідок такого злочину, слід враховувати положення пункту 3 статті 42.

2. Якщо особа на момент направлення прохання про порушення кримінального переслідування згідно з пунктом 1 статті 23 утримується під вартою на території Договірної Сторони, яка направляє прохання про порушення такого переслідування, вона доставляється на територію другої Договірної Сторони. Передача такої особи здійснюється відповідно до пункту 1 статті 35 даного Договору. Відправлення по етапу особи, яка утримується під вартою на території другої Договірної Сторони, санкціонується відповідною посадовою особою.

Стаття 25

Вручення документів та виконання окремих процесуальних дій

1. Порядок вручення документів та виконання окремих процесуальних дій у кримінальних справах визначається статтями 4-6 даного Договору.

2. При направленні вищезгаданих доручень повинні бути зазначені: обставини скоєння злочину, кваліфікація злочину та положення відповідних законодавчих актів.

Стаття 26
Обов'язок видачі

1. Договірні Сторони зобов'язуються згідно з правилами та за умовами, передбаченими в даному Договорі, на прохання видавати одна одній осіб, які знаходяться на їх території, для здійснення кримінального переслідування або для приведення вироку до виконання.

2. Видача для здійснення кримінального переслідування допускається лише за такі діяння, які згідно з законодавством обох Договірних Сторін є злочинами, та за скоєння яких передбачається покарання у вигляді позбавлення волі на строк понад один рік або інше більш тяжке покарання.

3. Видача для приведення вироку, які набули чинності, до виконання допускається у випадку засудження винних осіб за скоєння таких злочинів до позбавлення волі на строк не менш, як 6 місяців, або іншого більш тяжкого покарання.

Стаття 27
Відмова у видачі

1. Прохання про видачу відхиляється, якщо:

а) особа, відносно якої направлене прохання, є громадянином запитуваної Договірної Сторони або особою, якій надано в цій державі притулок;

б) кримінальне переслідування не порушується у випадку відсутності скарги потерпілого згідно із законодавством обох Договірних Сторін;

в) на момент отримання вимоги кримінальна справа не може бути порушена або вирок не може бути приведений до виконання внаслідок закінчення строку давності, амністії або на іншій законній підставі, яка передбачена законодавством запитуваної Договірної Сторони;

г) відносно особи, видача якої вимагається, на території запитуваної Договірної Сторони про той же злочин був уже винесений вирок, який набув чинності, або припинено провадження у справі.

2. У видачі може бути відмовлено, якщо злочин, у зв'язку з яким вимагається видача, скоєний на території запитуваної Договірної Сторони.

3. У випадку відмови у видачі запитуюча Договірна Сторона повинна бути поінформованою про підстави відмови.

Стаття 28
Відстрочка видачі

Якщо відносно особи, про видачу якої направлене прохання, здійснюється кримінальне переслідування або вона відбуває покарання за інший злочин на території запитуваної Договірної Сторони, видачу може бути відстрочено до закінчення кримінального переслідування, відбуття покарання, звільнення від кримінальної відповідальності на будь-якій законній підставі.

Стаття 29
Тимчасова видача

Якщо відстрочка видачі, передбачена статтею 28, може спричинити собою закінчення строку давності кримінального переслідування або утруднити розслідування злочину, за обґрунтованим клопотанням може бути проведена тимчасова видача при умові, що видана особа буде негайно повернена після проведення процесуальних дій, для яких вона була видана, і не пізніше трьох місяців з дня видачі.

Стаття 30
Межі кримінального переслідування
виданої особи

1. Без згоди запитуваної Договірної Сторони видана особа не може бути притягненою до кримінальної відповідальності або піддана покаранню у зв'язку з іншим злочином, ніж той, що був підставою для видачі.

2. Особу не може бути також видано третій державі без згоди запитуваної Договірної Сторони.

3. Не вимагається згода запитуваної Договірної Сторони, якщо видана особа не залишила протягом 15 днів після закінчення кримінального переслідування, відбуття покарання або звільнення з будь-якої законної підстави територію запитуючої Договірної Сторони або якщо вона добровільно повернулася туди уже після того, як вона її залишила. В цей строк не зараховується час, протягом якого видана особа не могла залишити територію запитуючої Договірної Сторони за незалежних від неї обставин.

Стаття 31
Прохання про видачу

1. Прохання про видачу повинно бути складеним в письмовій формі і містити:

1) назву запитуючої установи;
2) опис скоєного злочину та текст закону запитуючої Договірної Сторони, на підставі якого діяння визнається злочином;

3) прізвище та ім'я особи, відносно якої направлене прохання про видачу, відомості про її громадянство, місце проживання чи місцеперебування та інші відомості про її особу, а також, по можливості, опис зовнішності цієї особи, її фотографію та відбитки пальців;

4) вказівку про розмір заподіяної матеріальної шкоди.

2. До прохання про видачу для здійснення кримінального переслідування необхідно докласти засвідчену копію постанови про взяття під варту.

3. До прохання про видачу для приведення вироку до виконання повинні бути прикладені засвідчена копія вироку з довідкою про набуття чинності та текст кримінального закону, на підставі якого особу засуджено. Якщо засуджений вже відбув частину покарання або частково відшкодував шкоду, повідомляється також дані про це.

4. Запитувана Договірна Сторона може додатково запитати

відомості, якщо прохання про видачу не містить всіх необхідних даних, вказаних у цій статті. Друга Договірна Сторона повинна відповісти на це прохання в строк, що не перевищує один місяць; цей строк може бути продовжено на 15 днів за наявності поважних причин.

5. Якщо запитуюча Договірна Сторона не надасть у встановлений строк додаткових відомостей, запитувана Договірна Сторона може звільнити особу, взятую згідно статті 32 під варту, і припинити провадження у справі.

Стаття 32

Взяття під варту для видачі

Після одержання вимоги про видачу запитувана Договірна Сторона негайно вживає заходів до взяття під варту особи, яка підлягає видачі.

Стаття 33

Взяття під варту до отримання прохання про видачу

1. У випадках, що не терплять зволікань, запитувана Договірна Сторона може взяти особу під варту й до отримання від запитуючої Договірної Сторони копії постанови про взяття під варту або вироку, який набув чинності, (виписки з вироку), ухвалених відносно даної особи. При цьому повинно зазначатися, що прохання про видачу негайно буде надіслане.

Копії постанови про взяття особи під варту або вироку, які набули чинності, (виписки з вироку) відносно даної особи передаються у будь-який спосіб, що забезпечує передачу всіх реквізитів документів (факс тощо).

2. Про причини, з яких прохання про взяття під варту не було задовільнено, слід негайно повідомити другу Договірну Сторону.

3. Особа, взята під варту, повинна бути звільненою, якщо протягом місяця з дня отримання повідомлення про взяття під варту від другої Договірної Сторони не надійде прохання про видачу. Цей строк за клопотанням запитуючої Договірної Сторони може бути продовжено на 15 днів.

Стаття 34

Видача на прохання декількох держав

Якщо прохання про видачу стосовно того ж самого або різних діянь, які підлягають покаранню, надійшли від декількох держав, то питання про те, яке з поданих прохань слід задовольнити, вирішує Договірна Сторона, до якої звернені прохання.

Стаття 35

Здійснення видачі

1. Запитувана Договірна Сторона у випадку, якщо вона згодна з видачею, повідомляє запитуючу Договірну Сторону про місце та час видачі особи.

2. Якщо запитуюча Договірної Сторона не прийме особу, яка підлягає видачі, у встановленому місці протягом 15 днів після встановленої дати видачі, то особа повинна бути звільненою з-під варти.

Стаття 36 Повторна видача

Якщо видана особа уникне кримінального переслідування чи відбуття покарання і повернеться на територію запитованої Договірної Сторони, то за новим проханням запитуючої Договірної Сторони цю особу може бути повторно видано й без подання даних та матеріалів, згаданих у статті 31 даного Договору.

Стаття 37 Транзитне перевезення

1. Кожна Договірної Сторона зобов'язується на прохання другої Договірної Сторони перевозити через свою територію осіб, яких видала третя держава другій Договірній Стороні. Договірні Сторони не зобов'язані дозволити перевезення осіб, видача яких згідно даного Договору не допускається.

2. Клопотання про транзитне перевезення повинно бути подане та оформлене в такому ж порядку, що й прохання про видачу.

Стаття 38 Витрати, пов'язані з видачею та транзитним перевезенням

Пов'язані з видачею витрати несе Договірної Сторона, на території якої вони виникли. Витрати, пов'язані з транзитним перевезенням, несе запитуюча Договірної Сторона.

Стаття 39 Повідомлення про результати кримінального переслідування

Договірні Сторони сповіщають одна одну про наслідки кримінального переслідування відносно виданої особи. Якщо видана особа була засуджена, то після того, як вирок набуде чинності, направляється копія вироку.

Стаття 40 Повідомлення про вирок та відомості про судимість

1. Кожна Договірної Сторона буде щорічно сповіщати другій Договірній Стороні відомості, що стосуються обвинувальних вироків, які набули чинності, та винесені судами проти громадян другої Договірної Сторони.

2. Договірні Сторони подають одна одній на прохання відомості про судимість осіб, засуджених раніше їх судами, якщо ці особи притягаються до кримінальної відповідальності на території запитуючої Договірної Сторони.

Стаття 41 Порядок зносин

У справах про видачу, здійснення кримінального переслідування зносяться одна з одною відповідно Генеральна Прокуратура Монголії та Генеральна Прокуратура України.

Стаття 42 Передача предметів

1. Договірна Сторона, запитувана про видачу, передає запитуючій Договірній Стороні предмети, які є знаряддями злочину, мають сліди злочину або здобуті злочинним шляхом; предмети, які можуть бути визнані у кримінальній справі речовими доказами. Ці предмети передаються на прохання і в тому випадку, коли видача особи внаслідок її смерті чи з інших причин не може відбутися.

2. Запитувана Договірна Сторона може затримати тимчасово передачу вказаних у пункті 1 цієї статті предметів, якщо вони необхідні для провадження в іншій кримінальній справі. Вони також можуть бути передані запитуючій Договірній Стороні тимчасово за взаємною домовленістю.

3. Права третіх осіб на передані запитуючій Договірній Стороні предмети залишаються в силі. Після закінчення провадження у справі ці предмети повинні бути повернені Договірній Стороні, яка їх передала.

Стаття 43 Надання допомоги працівникам юридичних установ

Юридичні установи однієї Договірної Сторони надають всю необхідну допомогу та забезпечують безпеку працівників юридичних установ Договірних Сторін, які знаходяться на їх території у відрядженні з метою розшуку, арешту та доставки осіб, місцезнаходження яких невідомо, або злочинців, що переховуються на даній території.

Передача або прийняття матеріалів попереднього слідства до передачі до суду здійснюється через Генеральні прокуратури Договірних Сторін.

Стаття 44 Права осіб, які підлягають кримінальному переслідуванню

В процесі розслідування кримінальної справи та судового розгляду Договірні Сторони забезпечують громадянам можливість використовувати права, передбачені їх чинним законодавством.

ГЛАВА V ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 45 Дійсність документів

1. Документи, які були складені або засвідчені судом чи іншою компетентною установою однієї Договірної Сторони, дійсні при наявності підпису та офіційної печатки. У такому вигляді вони можуть прийматися судом чи іншою компетентною установою другої Договірної Сторони без легалізації.

2. Офіційні документи, які складені на території однієї Договірної Сторони, користуються доказовою силою офіційних документів і на території другої Договірної Сторони.

Стаття 46 Пересилка документів про громадянський стан та інших документів

На виконання даного Договору, компетентні установи однієї Договірної Сторони на прохання, що надійшли дипломатичними каналами, безкоштовно державною мовою своєї країни або в перекладі на російську мову пересилають другій Договірній Стороні свідоцтва про реєстрацію актів громадянського стану, свідоцтва про освіту, трудовий стаж та інші документи, які стосуються особистих прав громадян другої Договірної Сторони.

Стаття 47 Вивезення і ввезення речей та переказ грошових сум

Положення даного Договору та його виконання не можуть перешкоджати виконанню обома Договірними Сторонами своїх законів та положень щодо вивезення і ввезення речей та переказу грошових сум за кордон.

Стаття 48 Вирішення спорів

Спори, які виникають з питань тлумачення або виконання даного Договору, повинні вирішуватися дипломатичними каналами.

ГЛАВА VI ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 49 Набуття чинності Договором

Даний Договір підлягає ратифікації та набуде чинності по закінченні 30 днів після обміну ратифікаційними грамотами, який відбудеться у

Стаття 50
Строк дії Договору

1. Даний Договір буде діяти протягом п'яти років з дня набуття чинності.

2. Договір буде залишатися чинним протягом наступних п'ятирічних періодів, якщо одна з Договірних Сторін не денонсує його, повідомивши про це нотою другу Договірну Сторону не менше, як за шість місяців до дати закінчення строку дії даного Договору.

Вчинено у м. Києві 17 червня 1995 року в
двох примірниках, кожний монгольською і українською мовами,
причому обидва тексти мають однакову силу.

За Монголію

За Україну